

Arrest

nr. 131 924 van 23 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Luidens artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Het belang waarvan verzoeker overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet blijkt dient te geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak in die zin dat verzoeker op dat ogenblik moet aantonen dat hij nog een tastbaar voordeel kan halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing (cf. RvS 4 december 2006, nr. 165.506).

1.2. De Raad stelt vast dat, zoals ook vermeld in de bestreden beslissing, de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding verzoeker reeds eerder, met name op 19 april 2013, een bevel heeft gegeven om het grondgebied te verlaten met inreisverbod, dat hem op 25 april 2013 ter kennis werd gebracht. Ter terechtzitting werd verzoeker gewezen op het feit dat het voorwerp van onderhavig beroep als een herhaald bevel dient te worden beschouwd. Gelet op het feit dat het beroep tegen het aan verzoeker op 25 april 2013 betekende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod op 31 maart 2014 door de Raad werd verworpen (RvV 31 maart 2014, nr. 121 900) is dit eerdere bevel definitief in het rechtsverkeer aanwezig. Het eerdere bevel kan bijgevolg ten uitvoer worden gelegd ongeacht het resultaat van de huidige beroepsprocedure.

1.3. Wanneer een verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen (RvS 21 december 2006, nr. 166.230). Op de vraag welk belang verzoeker nog kan doen gelden bij het door hem ingestelde beroep, antwoordt zijn raadsman dat hij zich dienaangaande naar de wijsheid van de Raad gedraagt. Het komt nochtans aan de verzoekende partij toe om een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces te tonen en zich niet louter naar de wijsheid van de Raad te gedragen wanneer het actueel karakter van haar belang in vraag wordt gesteld (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het beroep is niet ontvankelijk wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN